

Загальна характеристика дитячої злочинності у період з 80-х по 90-ті роки та у сучасний час

Чаюн К.А., курсант 302 навчальної групи ННІ №1 НАВС.

Науковий керівник: завідувач кафедри спеціальної техніки та оперативно-розшукового документування, кандидат юридичних наук **Марков М.М.**

Боротьба зі злочинністю серед неповнолітніх як і в цілому являє собою один із ведучих напрямів всієї боротьби зі злочинністю. Актуальність теми зумовлена тим, що останнім часом в Україні спостерігається стабільне зростання кількості злочинів, що вчиняються неповнолітніми по відношенню до протиправних дій в період 80-х – 90-ті роки. Дана злочинність порівняно з дорослою відрізняється високим ступенем активності та динамічністю. Підліткова злочинність носить собою груповий характер, оскільки вона все більше втягує в своє коло нових учасників, тим самим характеризується підвищеною жорстокістю, цинізмом по відношенню до жертви.

Усе вищевказане свідчить про те, що боротьба з правопорушеннями і злочинністю серед неповнолітніх є актуальною проблемою сьогодення, оскільки саме стан молодого покоління визначає спрямованість і темпи розвитку нашого суспільства в майбутньому.

Однією із найголовніших проблем є втягнення дітей у злочинну та іншу антигромадську діяльність, що проявляється в діях дорослої особи, пов'язаних із безпосереднім психічним чи фізичним впливом на дітей, спонуканням до вчинення злочинних дій або використання із метою викликати в них прагнення взяти участь в одному чи кількох злочинах. Втягнення дітей у злочинну або іншу антигромадську діяльність вже давно стало однією з глобальних проблем не лише в Україні, а й в інших державах, тому що існує «залежність злочинності дорослих від злочинності неповнолітніх, оскільки остання є у певному розумінні джерелом і резервом усієї злочинності». Тому, щоб не допустити зростання злочинності, необхідно активізувати увагу на злочинність дітей, її запобіганні, попередженні, і найголовнішим чином – захисту дітей від негативних явищ, серед яких одним із найнебезпечніших є втягнення дорослими особами.

Найчастіше неповнолітні вчиняють такі види злочинів: крадіжки, грабежі, розбої, хуліганство, незаконне заволодіння транспортними засобами, звалтування, злочини у сфері обігу наркотичних засобів, тілесні uszkodження.

Загальновідомим є той факт, що на стан криміногенної ситуації у суспільстві багато в чому впливає соціально-економічна ситуація в державі. Як правило, причиною підліткової злочинності найчастіше є неналежний догляд за дітьми батьків або їхня відсутність. Загальне зниження рівня життя, неблагополуччя сімей, які з втратою прибутку втрачають і моральні цінності, відсутність нормальних побутових умов – все це призводить до того, що діти, прагнуть жити модно, відчувати самостійність у всіх сферах, зокрема в матеріальній, тим самим намагаються досягти цього шляхом крадіжок та інших злочинів. Крім того, згубний вплив на неповнолітніх справляє телебачення, що пропагує насильство і життя заради власного задоволення. Таким чином виражається прагнення підлітка стати якнайшвидше дорослим — яке в свою чергу виражається в характерній рисі, що впливає на його відношення до старших і на його поведінку, і це зрозуміло тому, що майбутні можливості пов'язані з ним особисто вже сьогодні.

Відповідно до Закону України «Про органи і служби у справах дітей та спеціальні установи для дітей» від 24 січня 1995 р. протидія втягнення дітей у злочинну та іншу антигромадську діяльність являє собою цілісну систему узгоджених, різноманітних дій державних органів та установ, громадських формувань та окремих громадян, спрямованих на пошук шляхів, способів та засобів зниження рівня негативного впливу на дітей та як наслідок їхньої девіантної поведінки. Саме тому для подолання цього негативного соціального явища необхідний комплексний підхід щодо вирішення причин, умов та наслідків його існування.

Тому запобігання таким злочинам повинно посідати одне з головних місць у подоланні цього негативного явища.